

בס"ד

האשדוד

עלון לשבת קודש

לע"נ יוסף בן אליה וחממה ז"ל לבית גיאת

לע"נ משה בן זילפה ואליאס ז"ל לבית חיימי

נושא השבוע: כשרות (קיא)

כ"א חשוון תשע"ח 1196 (שנה כג')

החפטרה: ירמיה' דוד" (מלכים א, א)

פרשת זיי-שרה

"ויהיו זיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים זיי שרה" (כ"א)

מפרש רש"י: כולן שווין לטובה כלומר כל 127 שנות חייה של שרה אימנו היו מקשה אחת של זוך המידות וטוהר המעשים, וכולם היו שווין לפני הקב"ה.

מובא במדרש תנחומא (על פרשתנו ס"ד) כי מי שחיבר את "אשת חיל" שאנו שרים בכל ליל שבת היה אברהם אבינו [ושלמה המלך כתבו אח"כ במשלי ע"פ נבואה] ואמר אותו על שרה אימנו בשעה שהספיד אותה לאחר שנפטרה: "אשת זוייל מי ימצא" ..בטוח בה לב בעלה" אמת? בשעה שאמר לה כשירדו למצרים "אמרי נא אחותי את" ..ותקם בעור לילה" ..אמת? כאשר "וישכם אברהם בבוקר" ..

"וזגרה בעון מתניה" ..אמת? כשבאו המלאכים לאברהם שנאמר: "וימחר אברהם אל שרה" ..כפה פרסה לעני" שהיתה נותנת צדקות ..עון והדר לבושה" ענני הכבוד שהם בבחינת עון והדר' היו מקיפים את האוהל שלה בזכות "לבושה" היינו בזכות הצניעות המופלגת שלה, שלמעלה מכל השבחים עולה שבה הצניעות שהצטיינה בה.

ובזכות זה זכתה ל.. "ותשזוק ליום אזורן" וזכתה להיות הראשונה שנקברה במערת המכפלה שהוא ע"פ סודם של דברים המקום המקודש ביותר בעולם אף יותר מהר הבית ובית המקדש.

(אמרי נועם ח"ג להרה"צ יורם אברג'ל צוק"ל)

"ה' אלוהי השמים אשר לקחוני מבית אבי ... הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחות

אשה לבני" (כד, י)

אומר המשגיח ר' יחזקאל לוויןשטיין זצ"ל: שום דבר אי אפשר להשיג בעולם הזה בלי תפילה.

אברהם האהוב לקונו יתברך שכל העולם הכיר בכוהו וטוב ליבו עומד ומתפלל על שידוך לבנו, והרי יכל לומר לאליעזר שטען "אולי לא אמצא? ואף שאמצא מי אמר שתסכים לבוא?", "זכות כל הניסיונות שעמדתי בהם תסייע בידי, מזל טוב צא לדרך!" אך הוא לא נהג כן, הוא קם ומתפלל: "ה' אלוהי השמים אשר לקחני מבית אבי... הוא ישלח מלאכו לפניך" ..

בת ישראל יקרה! ודאי שאיפתך היא לעשות נחת רוח לאבא שבשמים, את רוצה להתחזק בצניעות אך קשה לך? תתפללי להקב"ה מקירות ליבך ותזכי להיוושע ממרום. (הדרה של תורה)

מעשה שהיה

בעטיו של חוסר צניעות - חלק ב

....בעלי התחיל להרגיש לא טוב, היו לו כאבי ראש, חום וחולשה גופנית.

בסיום הצום הוא הרגיש ממש גרוע, הייתה לו חולשה נוראה, רעד וצמרמורות

בכל הגוף. הוא קיבל כל מיני סוגי אנטיביוטיקה אך ללא הועיל, הוא ירד במשקל והיה מזיע בשינה בצורה בלתי רגילה, מצבו החמיר עד שקיבל היתר מהרופא לא לצום ביום כיפור.

שלושה ימים אחרי שמחת תורה הוא ניגש לקופת חולים לבצע בדיקת דם, היה זה יום חמישי

הזמנים ע"פ לוח "אור החיים" של אופק תל אביב * סוף זמן ק"ש לשבוע הבעל"ט 8:11 - 8:15

כניסת שבת: 4:25 יציאת שבת: 5:15 יציאת שבת: 5:49

וכן נאמר במדרש (נדרשית דכ"ג ג') "כל אהבה שאין עמה תוכחה אינה אהבה".

וכן מביא ה"פלא יועץ" (לכ"י אלעזר פאפו ערך אהבה א"ס וא"ס) "עיקר האהבה בין איש לאשתו אהבת נפש, ועל הבעל מוטל להוכיחה בנועם שיח ולהדריכה בדרכי הצניעות".

וכן מובא ב"אור לציון" באהבת הדסה לגאון בן ציון אבא שאול צוק"ל (עמ' קסה) שאם אינו מוכיחו משמע שאינו אוהבו.

ג. חובה על הבעל להדריך ולהנחות את אשתו בדרכי הצניעות ולהזהירה בדקדוקי הצניעות (פלא יועץ סס)

הוכחות: הרמב"ם כתב (הל' סוטה פ"ד הל' יט): כל מי שאינו מקפיד [=משגיח] על אשתו ועל בני ביתו ומזהירין ופוקד דרכיהן תמיד עד שירע שהן שלמים מכל חטא ועוון הרי זה חוטא שנאמר (לוי' ה, כד) "וידעת כי שלום אוהלך ופקדת נדך ולא תחטא" (לכנסה של תורה סס עמ' קיה).

וכן מביא ה"פלא יועץ" (סס ערך נקיס) חובה מוטלת על האיש להוכיח בנעימות ומתיקות את אשתו ואת בנותיו.. ושתיהם כל כבודה בת מלך פנימה, צנועה, צופיה הליכות ביתה ובזה אשה יראת ה' היא תתהלל.

וכן אותו רעיון בספר "מורה אצבע" להחיד"א (ס"א ס"ק ט) אך בפה מתוק ידריכנה לעבודת ה' ולצניעות ולדרך ארץ.. ועליו מוטל להוכיחה ולהדריכה.

ד. נשקונה האשה בגדים לא צנועים עובר הבעל על "מסייע ביד עוברי עברה" (מקור הדין 3- תו"ס ודא"ש ור"ן שבת ג. והרמ"א יו"ד סי' קנ"ה ס"א וס"ד סס ס"ק ו)

הטעם: כיוון שכל הכסף שנמצא בבית, אפילו זה שמרוויחה האשה שייך לבעל כמובא בשולחן ערוך (אבה"ע סי' פ ס"א) "מעשי ידיה של האשה לבעלה", ועוד הבעל חייב לדאוג לבגדים לאשתו שנאמר בתורה (שמות כ"א, י) "אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע"- ובגדים בכלל כסות, ולכן כשהאשה קונה בגדים לא צנועים זה מכספי הבעל וכיון שהבעל מחויב לספק לה בגדים הרי בזה הוא "מסייע ביד עוברי עברה" (עין פ"ח יח"ד לנר"ע יוסף ח"ג סי' סו דין מסייע- בקניית בגדי פריטות).

ה. נשהבעל אינו מוכיח את אשתו כשאינה הולכת בצניעות עובר הוא על "ונשמרתם מאוד לנפשותיכם" (דברים ד, יט).

הטעם: מבאר שולחן ערוך (יו"ד סי' תז' ס"ח) כל מכשול שיש בו סכנת נפשות מצות עשה להסירו ולהישמר ממנו ולהיזהר ממנו יפה.

ולכן כשאשה שאינה לבושה בצניעות והולכת כך ברחוב היא בבחינת "מכשול" רוחני שיש בו "סכנת נפשות" לרוחניות של כל ההולכים ברחוב, לכן הבעל מצווה "להסיר" מכשול זה ע"י שיוכיח את האשה על מנת שתפסיק ללכת בחוסר צניעות.

כמו כן אשה שאינה לבושה בצניעות מהווה "סכנת נפשות" כלפי בני ביתה, שכתוב בתורה: "כי ה' אלוהיך מתהלך בקרב מחניך להצילך ולתת אויבך לפניך, והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערוות דבר ושב מאחוריך", כשאינו צניעות יש אסונות וצרות ח"ו בבית, ומכשול שמביא לזה צריך "להסיר" ע"י הוכחת האשה כאמור. דוגמא ממצע שהיה: מר"ן הרשל"צ עובדיה יוסף צוק"ל היה הרב הראשי לישראל בזמן מלחמת יום הכיפורים תשל"ד ונאלץ לעסוק בתיקים של מאות חיילים שהוכרזו נעדרים בעקבות המלחמה ולשמוע את המאורעות הקשות של המלחמה בעניין פצועים והרוגים וכוונת (בש"ת יב"ע אומר חלק ו חלק יו"ד סימן יד) "מי יודע אם כל אלפי החיילים שנהרגו במלחמת יום כיפור לא היו אלא בעוון החמור של החצאיות הקצרות שהלכו בהן הנשים והבנות באותה תקופה".

ו. נשהבעל אינו מוכיח את אשתו כשאינה הולכת בצניעות עובר הוא על "לא תעמוד על דם רעך אני ה' " (ויקרא יט, טז).

הסבר: מסביר ספר החינוך (מ' רז): שלא ימנע מלהציל נפש מישראל כשרואהו בסכנת מיתה ואבידה ויהיה לו היכולת להצילו כגון: שרואה את חברו טובע בנהר (גמ' סנהדרין ע"ג). והובא להלכה בשולחן ערוך (ח"מ סי' תפ"א).

ואם באבדת גופו של חברו חייב להצילו כל שכן באבדת נפשו ורוחניותו שחייב להשיבו בתשובה (ס' ל"א תעמוד על דם רעך מהכ"ל שמו"ל) וכל שכן כאן שהבעל יכול להוכיח אותה על חוסר צניעותה ולהציל את כל עם ישראל מלהיכשל מפאת חוסר צניעותה, ואם לא עושה כן עובר על "לא תעמוד על דם רעך".

[הדרך להוכיח את האישה יבואר בל"נ ובס"ד בעלונים הבאים]

הנשים ובנות היקרות שקיבלו על עצמן להתחזק בצניעות בעקבות סדרת הצניעות בעלון תכנסנה להגרלת פרסים שתערך בס"ד בקרוב לפנות לטל': 08-8644452

שירת הבקשות באשדוד בכל ליל שבת ב- 9:00 בערב בהשתתפות חזנים ופייטנים בבית כנסת אוהל אברהם רח' עקביא בן מהללאל רובע ז'

לעלון האיחוד דרושה משפחה באשדוד בהתנדבות לספירת העלונים והכנסתם בשקיות לפי מפיצים בכל שבוע בביתם לפרטים טלפון 08-8644452

משרדי "האיחוד" טל': 08-8644452 נא לא ליעין בתפילה דוא"ל: haihud.ashdod@gmail.com

אותו לא ישכח לעולם. אחר הצהרים התקשר אליו הרופא ואמר לו לבוא בדחיפות לקופת חולים, הרופא התחיל לגמגם ואמר: "תשמע, יש לך מחלת דם", "מה זאת אומרת?" שאל בעלי. "תראה אני חייב לידע אותך אבל יש לך לוקמיה, זה מה שמסביר את כל מה שעברת עד עכשיו, אתה חייב לטפל בעצמך ומיד כי כל דקה חשובה!" אבי הסיע אותו במהירות לבית חולים תל השומר, שם הוא אושפז מידית. באותו ערב בו אושפז, יצאתי לקנות לעצמי עוד כמה בגדים, תוך כדי מסע קניות התקשרתי לבעלי, הוא לא ידע מה לומר לי, אפילו לא ידעתי שהוא הלך לרופא, איך הוא יבשר לי את הבשורה המרה הזו בטלפון? "שרה, תתקשרי לאבא שלך, אני לא יכול לדבר כרגע...", להתראות! הוא נשמע לי מוזר בטלפון, לא הבנתי למה הוא מתנהג כך, זה לא אופייני לו. התקשרתי לאבי ושאלתי: "אבא, מה קורה?" הוא סיפר לי הכול בפרוטרוט. הייתי המומה הרגשתי שעולמי חרב עלי, איך זה יתכן? אנחנו בסך הכול זוג צעיר וכבר נחת עלינו כזה אסון, אבל בליבי ידעתי שהכול בעוונותי ועכשיו אנחנו מתחילים לשלם על הכל. אחד הסימנים המובהקים לכך היה שעוד אתמול, יום לפני אשפוזו של בעלי, הודיעו לי שאני מפורטת ללא סיבה נראית לעין. כעת ששמעתי שבעלי חלה בנוסף לכך שבני חלה באסטמה קשה שנמשכה חודשים ארוכים ועוד כמה מכות והפסדים שקיבלנו באותה תקופה... אמרתי לעצמי: "שרה, עד כאן! המסר הובן, הקב"ה הראה לך בצורה הכי ברורה שלא מוצא חן בעיניו מה שאת עושה ואיך שאת הולכת! הקב"ה מרחם עלייך, הוא לא רוצה שתמשיכי להידרדר עוד ועוד, אלא שתשנו מסלול כמה שיותר מהר!". מיהרתי לכיוון תל השומר שבתוכי מהדהדת ההכרה שרק מסירות נפש בעניין צניעות היא זו שתביא לנו את הישועה! כשחזרתי הביתה שוב ניגשתי לארון אלא שהפעם הוצאתי את כל מה שהיה לי, את כל החצאיות הצמודות והקצרות את הטוניקות והלייקרות ואת הבגדים שקניתי באותו יום ממש בכסף רב ופשוט קרעתי את הכל! בלי שום חשבון! הבנתי שהמחיר של הבגדים גבוה ככל שיהיה, הוא כאין וכאפס מול המחיר הכבד שאנו משלמים כעת. מצאתי איזו חצאית ארוכה וגם חולצה קצת רחבה וכך הגעתי לבית חולים. שלחנו בקשה דחופה לברכה לרב קנייבסקי, הגיעה תשובה מהרב שכל מה שאנו עוברים עכשיו, זה כפרה על כל מה שעשינו! אחר כך בעלי השתחרר ונתנו לו כל מיני תרופות וכדורים בשביל למנוע את המחלה. התחלנו להתחזק בנושא הצניעות, קראנו חומר, למדנו הלכות ובדקנו את הנושא לעומק. זו פשוט בושה שזוג חרדיים מגיעים למצב שהם צריכים ללמוד הלכות צניעות כמו שילד לומד א-ב. בסייעתא דשמיא עברתי לחולצות צנועות וסגרתי את הכפתור העליון בעידודו של בעלי. להגיד שזה היה קל? ממש לא! הרגשתי סגורה וחנוקה התביישתי מהחברה, היו פעמים ששמתי סיכה. בנושא הבושם היה לי קשה במיוחד, היה לי קשה לוותר עליו אך מצד השני זה מכשיל כי גם מישחו ששומר על עינוי יכול להיכשל מפני שאי אפשר לעצור את הנשימה... מה שנתן לי כוח זה הרצון למצוא חן בעיני בורא עולם יותר מאשר בעיני החברה, כך זכיתי להיות יותר קרובה אליו יתברך ולשמוח במעשי.

כליל שבת אחד לאחר הסעודה הרגיש בעלי פתאום דופק מהיר הוא ניסה לשתות ולנשום עמוק אך שום דבר לא עזר! הוא רץ למרפאה והרופא גוי חיבר אותו ל-א.ק.ג כדי לראות מה מצב הלב אך לא הצליח, הלב שלו ממש השתולל!! הוא פינה את בעלי מיד לבית חולים "מעיני הישועה" שם אושפז עד יום ראשון אחר הצהרים.

לא לעולם חוסן! שוב נכנס יצר הרע לתמונה דיברתי עם חברה, אישה די "מודרנית" שאמרה לי: "מותר להיות גם יפה! את לא צריכה להגזים עד כדי כך... לסגור את הכפתור העליון בצוואר...זה סתם מיותר!" דברתי על כך עם בעלי: "תראי שרה, לא כדאי! את פותחת בזה פתח ליצר הרע, למה לך להסתבך?" אך אני לא הקשבתי למרות שברור שהוא צדק, הלכתי

וקניתי ז'קט מעוצב וצמוד ומטפחות עם פרח ענק ובולט ועם כל מיני קישוטים היו לנו הרבה דיונים בנושא, לבסוף החזרתי את הז'קט לחנות ואת המטפחות חבשתי פעם או פעמיים, בעלי אמר לי: "שרה, אצלי המחלה... אני יודע מה ה' רוצה! אני יודע שהוא לא אוהב את זה!".

עם הרבה תפילות שיניתי את כל סגנון הלבוש שלי. התקדמתי לאט ובטוח מתוך שמחה ואהבה למצוות הצניעות, וברוך השם אני הולכת עם הבגדים רחבים וארוכים ומטפחות שקטות וצנועות, כמה שפחות להבליט ולהתבלט, כשבעלי אמר לי: "היה שווה להיות חולה במחלה, רק כדי שתלכי בלבוש צנוע!" הייתי שואלת אותו: "איך יתכן שנשים צדקניות הולכות בלבוש הנוגד את ההלכה? ומדוע ישנן נשים ובנות חשובות שלא מקפידות על צניעותן, איך אתה מסביר את זה? מה יש בבגד צמוד? למה דווקא חצאית ארוכה עד לקרסול ולא די בגרביים אטומות.....? למדנו יחד מתוך ספרי ההלכה וגם שמענו הרצאות בנושא וגילינו שזאת האמת! בעלי אמר שבכל רגע שהוא נמצא ברחוב יש לו הרבה ניסיונות של ראיות אסורות מנשים ובנות חרדיות מפני שכאשר הוא מוריד את העיניים בלכתו, הוא רואה רגליים של נשים ההולכות בגרביים שקופות ובצבע הרגל וזה משפיע עליו מאוד מאוד לרעה!!"

תמיד חשבתי: נו, באמת!! לראות אישה בבגד צמוד גורם להרהורים? לראות רגלים מביא למחשבות לא טובות? ואז בעלי אמר לי משפט שלעולם לא אשכח אותו: "שרה, אני רוצה שתביני, כמו שגבר לעולם לא יבין מה זה לעבור לידה. אישה לעולם, אבל לעולם, לא תבין מה זה הרהור של גבר!" זה היה משפט המחץ שסתם את הגולל על כל השאלות שלי.

עזבתי לגמרי את העסק האיפור ועשינו תשובת המשקל, וברוך השם המחלה נסוגה ונעלמה בנסי ניסים! כי בשביל לזכות לניסים למעלה מגדר הטבע צריך פשוט למסור נפש בעניין הקדושה והצניעות ולבטל רצוננו מפני רצונו של הקב"ה, ואנו תקוה שכל אישה תיקח לתשומת ליבה לכסות את ראשה במטפחת צנועה שמכסה את הכול ולא תקל בזה כלל וכמובן תשנה את הופעתה החיצונית למראה צנוע ושקט, למה להתעורר אחרי צרות וייסורים? .

(מספר טלפון לאימות הסיפור 03-5361653 או 050-4141807)

הלכות כבוד האשה ומעלתה(יג)

אחריות וחובת הבעל לצניעות אשתו [ב]

א. חובה על הבעל להוכיח את אשתו כשאינה לבושה בצניעות מדין מצות עשה (ס' החינוך

מ' רלנו) של "הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא" (ויקרא יט, יז) (פלא יועץ לגאון רבי אלעזר פאפו ערך "אהבת איש ואשה", חפץ חיים לגאון רבי יצחק מאיר הכהן מראדין בספרו גדר עולם פרק ו).

ואם הבעל נמנע מלהוכיח את אשתו כשאינה לבושה בצניעות הוא נענש על כל עבירות "לא תעשה" שעוברת אשתו כשאינה לבושה בצניעות (המפסקים על הפסוק "הוכח תוכיח את עמיתך" ויקרא יט, יז; הכח"ז, רבי חיים בן עמר - אור החיים, אונקלוס, אבן עזרא, גמ' שבת נד: ועוד).

דוגמא מעשית: על שעה שאשתו הולכת ברחוב בחוסר צניעות ואינו מוכיחה יענש הבעל כנגד 1260 מצוות לא תעשה שעברה אשתו בשעה זו.

הבעל גם מפסיד את נכסיו כשאינו מוכיח את אשתו.

תוכחת: נאמר בגמ' סוכה (כט: -כט:): "בשביל ד' דברים נכסי בעלי בתים נמסרים למלוכה...ועל שהיה בידם למחות ולא מחו". ופירש רש"י (ס:): "ועל שהיה ספק בידם של בעלי בתים הללו למחות ביד עובדי עבירות שבדורם שדבריהם נשמעים מחמת עושרם והבריות יראים מהם ולא מחו" (לכונן ש'ל חורב פלך ח"א עמ' קיח).

ב. כשהבעל לא מוכיח את אשתו כשאינה מתלבשת בצניעות עובר על מצות "ואהבת לרעך כמוך" (ויקרא יט, יח)

תוכחות: היות שמצות תוכחה באה באותו פסוק (ויקרא יט, יז) עם "לא תשנא את אחיך בלבבך" משמע שאם אינו מוכיחו שונאו (רמב"ן, אור החיים)

וכן מבאר הזוהר הקדוש (נ"מ קדושים פה): על פסוק זה, מצוה להוכיח את מי שחטא להראות לו שאוהב אותו, כדי לא יענש. שהרי על הקב"ה נאמר: "כי את אשר יאהב ה' יוכיח" (משלי ג, יב) וכמו שהקב"ה מוכיח את מי שהוא אוהב, כך ילמד האדם מדוך זו ויוכיח את חברו מתוך שאוהבו.